

Duvhök

Accipiter gentilis

Ung duvhök i Stockholms stad. Foto: Johan Pontén.

Fynd i Stockholm

I Stockholm fanns det 24 kända duvhöksrevir år 2015 inom kommunen. Det är möjligt att flera boplatser än de som hittats finns runt om i staden och att de ökat i antal. Duvhöken har observerats på flera platser i Stockholm så som Södra Djurgården, Norra djurgården, Järvafältet, Tensta, Bromsten, Hässelby, Grimsta, Räcksta, Åkeshov, Alvik, Gröndal, Solberga, Årsta, Skogskyrkogården, Orhem, Skrubba, Hökarängen, Fagersjö, Rågsved och Älvsjö.

Status och utbredning

Duvhöken är fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen (SFS 2007:845). Arten räknas även som vilt, vilket betyder att den är fredad, men kan vara jaktbar enligt jaktförordningen eller jaktlagen. Den är kategoriserad som nära hotad (NT) i rödlistan 2020 och i Sverige syns en generell minskning av populationen. I Stockholms stad har, i motsats till landet över lag, antalet revir ökat sedan 90-talet.

Utseende och ekologi

Duvhöken är en medelstor, kraftfull rovfågel. Honan är betydligt större än hanen och kan ha ett vingspann på upp till 120 cm. Vuxna duvhökar har grå översida och vit undersida med smala mörka tvärgående ränder. Huvudet är grått med mörka örontäckare, vitt ögonbrynsstreck och rödorange iris. Ungfågeln är grovfläckt bruna på rygg och hjässa och har beige eller vit undersida med mörkbruna längsstreck. Irisen är gul. Duvhöken häckar främst i barr- eller blandskog och bygger stora risbon i mogna eller gamla träd. Duvhökar jagar på dagen och kosten består av fåglar och mindre däggdjur. De kan även ta större djur som tjäder och hare. I Stockholm finns gott om föda åt duvhöken i form av kråkfåglar, duvor och råttor. Duvhöken får endast en kull per år och bygger helst sina bon i större barrträd eller aspar. Samma bon kan användas i flera år om duvhöken får häcka

ifred på platsen. I Stockholm har duvhöken påträffats häckande endast ett 10-tal meter från bostadshus, vilket visar att arten anpassat sig till staden.

Hot

Nationellt är största hotet mot duvhöken idag det moderna skogsbruket. Skogsbruket försvårar duvhökens möjlighet att jaga då täta ungskogar och hyggen gör det svårt för fågeln att utöva sin jaktteknik. Ett intensivt skogsbruk ökar också risken för att duvhökens viktiga bytesdjur försvinner från området vilket skapar minskad födotillgång. Även ett minskat bestånd av äldre och mogna träd försämrar duvhökens tillgång till passande bo- och häckningsplatser. I Stockholms stad bedrivs det inget skogsbruk och många träd tillåts därför bli gamla och grova, vilket gynnar duvhöken och gör att många områden passar som habitat. Så länge Stockholms

bestånd av skogsområden med äldre träd finns kvar och duvhöken kan häcka relativt ostört är förutsättningarna för arten goda i staden.

Åtgärdsbehov

Eftersom duvhökens häckningsplatser används i flera år bör dessa lämnas ostörda och skyddas så gott det går. Äldre träd behöver generellt bevaras så att möjlighet till alternativa boplatser finns. Gallring bör undvikas nära boplatserna, men gamla träd kan friställas för att förlänga trädens livslängd.

Historik och kuriosor

Häckningsframgången för duvhöken i Stockholms stad har visat sig vara bättre än längre ut i länet. I Stockholms stad får varje par i genomsnitt 3,14 ungar per genomförd häckning, jämfört med till exempel 2,55 ungar per häckning i Norrtäljetrakten.

Referenser

SLU artdatabanken (2021). Duvhök. <https://artfakta.se/naturvard/taxon/accipiter-gentilis-100001> [2021-10-25].

Svenska jägarförbundet (2020). Duvhök. <https://jagareforbundet.se/vilt/viltvetande2/artpresentation/faglar/duvhok/> [2021-10-25].

Stockholms Miljöbarometer (2021). Antal duvhöksrevir. <https://miljobarometern.stockholm.se/natur/arter-och-artgrupper/faglar/duvhok/> [2021-10-25].